

paradigmskifte

Av naturliga skäl kom jag häromdagen på att fundera kring min egen skolgång. Ni vet, när man var liten och skolgården tedde sig som en stor värld. Ett universum i sig. Och det var det på ett sätt också. Ett mikrokosmos av samhället. Där fanns mobbarna, de mobbade, sportfånarna, plugghästarna, de innovativa, de inte fullt lika innovativa, ledarna, efterföljarna, de skvalleraktiga, de vetgiriga. Det fanns mer eller mindre auktoriteter; rastvakter, lärare/lärarinnor och rektorn själv.

När jag blev lite äldre fann jag ett annat kosmos. Mer av makronivå.

Det fanns laglydiga och kriminella, idrottsfantaster, intellektuella, uppfinnare, producenter och konsumenter, politiker och väljare, tidningar och läsare av allehanda slag.

Det fanns också mer eller mindre auktoriteter. Lagbok och lagvrängare. Poliser och ordningsmakter. Statsöverhuvuden.

Det fanns också olika länder.

Jag började finna relationer mellan mitt mikro och mitt makrokosmos. Till och med länder emellan. Lilla landet duktig, landet ordningsman i klassen, landet bråkstake, landet – jag skvallrar för fröken. Jag fann koalitioner och mängder av olika former av makt.

Och i takt med mina upptäckter gick jag från paradigmskifte till paradigmskifte. På ett sätt kanske jag tappade lite av respekten jag en gång hade; för kunskapsanspråken, auktoritetsanspråken... för maktanspråken. För läraren var också elev. Mödrarna också döttrar. Stora makthavare också barn.

...så mötte jag Jesus ...

... ett paradigmskifte i sig ...

... för lilla mig ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Regular med Poeter.se id #8889 innehar upphovsrätten